

CP
27 DE JUNY 2016
7.9.

MOCIÓ PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL D'ERC-MES-MDC PER INSTAR EL GOVERN DE L'ESTAT A PRENDRE MESURES I CANVIS LEGISLATIUS EN MATÈRIA D'ENERGIA ELÈCTRICA PER TAL D'AUGMENTAR LA COMPETITIVAT DE LA INDÚSTRIA QUÍMICA I LA INDÚSTRIA EN GENERAL, LA MILLORA DEL MEDIAMBIENT I LA SOSTENIBILITAT.

La globalització facilita l'accés a nous mercats però també l'entrada de competidors. L'increment dels preus de l'energia i la logística registrat en els últims anys, la manca d'infraestructures de qualitat i l'aplicació de noves normatives, generen una càrrega extra per les empreses catalanes i, en especial, a la indústria química del Camp de Tarragona, que es reflecteix en un descens generalitzat dels seus marges operatius, amb valors molt per sota dels seus competidors. Garantir el proveïment energètic a preu assumible i estable, en base a una regulació adequada, amb un increment de l'eficiència energètica i de noves tecnologies, juntament amb una millora decidida de les infraestructures, sobretot les ferroviàries, són factors clau per competir amb altres zones.

En el món industrial -de manera especial en la indústria química- un dels factors de competitivitat és el cost de l'energia elèctrica. Tant és així, que en els processos electroquímics-intensius com són els d'electròlisi i la producció de gasos líquids, la despesa d'energia elèctrica suposa entre el 50 i el 60% de la producció; en la fabricació de polímers com poden ser el polietilè, el polipropilè, MDI, PVC, etc., suposa entre el 20 i el 40% de la despesa, i pel que fa a la química fina de farmàcia o fitosanitaris pot suposar fins el 20%. El clúster químic de Tarragona compta amb importants plantes de producció de processos electroquímics-intensius i de fabricació de polímers, la qual cosa suposa que els costos de l'energia elèctrica siguin fonamentals per la competitivitat de l'activitat concreta dels polígons tarragonins.

La indústria química no és una indústria de fàcil deslocalització, a la vegada, també és de difícil implantació en un espai concret. El volum de les inversions, la necessitat d'instal·lar-se allà on es disposa de serveis adequats: port, persones amb formació adequada, bons serveis de logística i bones infraestructures de transport, fa que la presa de decisions tant per implantar-se com per marxar siguin complexes i difícils. A Tarragona es donen i s'han donat tots els elements necessaris per ser un lloc atractiu per invertir-hi. No descobrim res si diem que el port, la universitat, les empreses de serveis, entre altres, fan de Tarragona un lloc adient pel desenvolupament de la indústria i les seves activitats.

Tot i així, quan actuen elements en contra de la competitivitat, cada cop és més complicat prendre la decisió d'invertir en noves plantes i de reconvertir o d'actualitzar les existents, a la vegada que és cada cop més fàcil prendre la

PASSI AL DEPARTAMENT DE

Ads
PER L'OAC

decisió de tancar o explotar al màxim de temps de vida útil les instal·lacions i/o fins que tinguin una mínima rendibilitat.

En l'última dècada s'ha encarit l'energia elèctrica un 120% a Espanya, en front del 20% que s'ha encarit a Alemanya. En aquests moments el diferencial del cost energètic entre l'estat Espanyol respecte a l'Alemanya, per usos industrials, pot suposar fins el doble de cost segons els nivells de consum.

És un fet acceptat que l'agricultura i la pesca tinguin avantatges en el preu de l'energia. El gasoil tipus B n'és l'exemple més paradigmàtic. Tothom accepta que per poder mantenir la competitivitat agrícola i pesquera el preu del carburant sigui de l'ordre d'un 30% més econòmic que el carburant utilitzat pel transport, gasoil tipus A. Fins i tot, més d'una vegada, s'ha intentat demanar bonificacions pels transportistes per tal que el transport i la logística gaudissin d'avantatges competitius.

No es pretén demanar subvencionar el preu de l'energia per la indústria, sinó tenir el mateix tracte i nivell de preus que tenen els nostres veïns, França, Holanda, Bèlgica o Alemanya, entre altres. Si no ho fem així, si no apostem per la indústria, tenim servida una lenta i agònica deslocalització i, per tant, un desmantellament de la gran indústria tarragonina.

Precisament, per donar avantatges competitius a la indústria que utilitza gran despesa energètica, el 2009 es va redactar la Directiva Europea 2009/72/CE, sobre normes comuns per al mercat interior de l'electricitat, en què defineix, al seu article 28, les xarxes de distribució elèctrica tancades.

Les xarxes de distribució elèctrica tancades són un tipus especial de xarxes que s'han implantat en diversos països europeus amb la finalitat de contemplar la realitat de la indústria interrelacionada entre sí en polígons concrets, com és el cas dels grans polígons químics i petroquímics. Exemples de xarxes tancades a Europa les tenim al port d'Anvers, on hi son presents companyies com BASF, BAYER, Celense, CEPESA, Vopak; a Leverkusen on hi tenim Covestro, BAYER, Kemira, entre d'altres. Podem comptabilitzar tan sols a Holanda, més de 90 xarxes, entre les que es troben la de l'aeroport d'Amsterdam –Schiphol- o la del port de Rotterdam.

La indústria, en què l'energia és un dels factors de competitivitat, és qualificada amb risc de deslocalització per la Unió Europea degut a la forta competència internacional i amb un elevat pes del cost energètic en la seva estructura de costos. Un conjunt de fàbriques que comparteixen un polígon i relacions comercials, constitueix un ens únic que es pot entendre com una xarxa de consum energètic a una tensió d'ús amb avantatges econòmics pel conjunt.

Es calcula que en la utilització de les xarxes tancades l'estalvi dels costos energètics és de l'ordre del 30%. La possibilitat de poder connectar la xarxa a tensions de 220.000 volts implica menors peatges, considerar un terme de potència global menor que la suma de les potències per separat de cada un del

usuaris, la compra d'un volum d'energia molt més gran com un sol consumidor, la generació i distribució pròpia, són alguns dels aspectes i avantatges més rellevants del que suposa una xarxa energètica tancada.

Per altra banda el RD 900/2015, de 9 d'octubre, pel que es regulen les condicions administratives, tècniques i econòmiques del subministrament d'energia elèctrica amb autoconsum i de producció amb autoconsum, més conegut com "impost al Sol", dificulta la implantació de l'autoconsum elèctric.

Malgrat el mateix decret reconeix que passar d'un sistema de producció centralitzada a un sistema més descentralitzat ajudaria a millorar l'eficiència, a més de comportar beneficis mediambientals i geoestratègics, el decret del govern espanyol i la Llei 24/2013, de 16 de desembre, del Sector Elèctric, impedeixen la implantació de microxarxes però, a més, fa repercutir molt gravosament el sosteniment del sistema elèctric actual a l'autoconsum, la qual cosa el converteix en menys atractiu. Tot plegat passa perquè el decret estableix un peatge als autoconsumidors per endollar-se a la xarxa elèctrica, per la qual cosa disminueix la possibilitat que optar per l'autoconsum sigui viable.

Cal assenyalar també, que el mix de generació elèctrica peninsular, suposa encara que l'energia d'origen del carbó sigui més del 20% de la producció elèctrica. Es tracta d'una energia en retrocés i que té un impacte directe en les emissions de CO₂. Durant el 2015 la producció elèctrica amb carbó s'ha incrementat un 23% i, consegüentment, també s'han incrementat les emissions de CO₂ passant 60 a 73 milions de tones. Això ha suposat desplaçar a un tercer lloc la generació d'origen eòlic.

La disminució de les centrals hidràuliques i l'augment de l'ús de combustibles fòssils al 2015 ha fet que, per primera vegada, en els últims quatre anys caigui el percentatge d'ús de fonts renovables a Espanya. El 42,81% de l'electricitat el 2014 tenia un origen fonts netes, suposa això 5,7 punts menys el 2015. L'explicació de tot plegat, a banda de la situació hídrica durant el 2015 que ha estat un any sec, està relacionat amb la finalització dels incentius que l'Estat atorgava a les centrals tèrmiques per tal que cremessin carbó nacional i donessin suport així a la mineria espanyola, obrint la porta a la importació de carbó.

Si des del 2007 la Comissió Europea assenyala la voluntat que les centrals que utilitzen combustibles fòssils siguin netes, i no havent-se assolit de forma sostenible i competitiva una tecnologia que així ho faci, el que suposa que el carbó deixarà de ser fins i tot competitiu en preu, cal orientar les polítiques en la seva disminució i en la reducció del seu impacte en el mix de generació peninsular.

Atès que és d'interès de la indústria química de Tarragona i de la indústria en general disposar de preus competitius al mateix nivell que disposen altres

indústries en altres països a Europa, on ha estat possible pels nous marcs legislatius dels quals s'ha dotat i per polítiques ben orientades.

Atès que els govern espanyol no ha desenvolupat la normativa de la Directiva Europea 2009/72/CE, que defineix les “xarxes de distribució d’energia tancades”, de la qual es podrien beneficiar polígons industrials com els del Camp de Tarragona, amb la reducció implícita del costos energètics.

Atès que els RD 900/2015, de 9 d’octubre i la Llei 24/2013, de 16 de desembre, del Sector Elèctric, posen impediments i prohibicions implícites a la implantació de xarxes energètiques tancades, no sent respectuós amb els principis de necessitat, proporcionalitat i no discriminació, ateses les restriccions a la competència que introdueix.

Atès que Tarragona, compromesa amb la sostenibilitat i el mediambient, no pot deixar d’alertar del risc que comporta l’increment d’emissions de CO₂ , com s’està donant últimament.

Atès que el govern espanyol al·lega el no desenvolupament de noves polítiques energètiques per no desestabilitzar el sistema elèctric actual, preferint així desestabilitzar els sistema industrial, la qual cosa és un clara errada estratègica de conseqüències incalculables.

Per tot el que s’ha indicat anteriorment, el Grup Municipal d’ERC-MES-MDC proposa al Ple de l’Ajuntament l’adopció dels següents

ACORDS

PRIMER.- Instar el govern de l’estat a desenvolupar el marc legislatiu que permeti la implantació de xarxes energètiques tancades, tal com preveu la Directiva Europea 2009/72/CE i que ja s’ha desenvolupat en altres països europeus.

SEGON.- Instar el govern de l’estat a canvis legislatius sobre generació i l’autoconsum. es carregaran als autoconsumidors connectats a la xarxa costos en base a l’energia que generen i autoconsumeixen, entre altres costos sobre la potència de producció i no pas a l’ús que se’n fa de la mateixa.

TERCER.- Instar el govern de l’estat a establir polítiques per tal de transformar el mix de generació de l’energia elèctrica en un mix sostenible mediambientalment on tinguin, cada vegada més, un augment de la presència les energies renovables, apostant clarament per la disminució efectiva de la generació mitjançant combustibles fòssils com el carbó.

QUART.- Instar al govern de l'Estat a liderar un pacte sobre l'energia i la necessària transició energètica, per tal d'orientar les polítiques cap a la generació amb energies renovables i netes i donar la seguretat jurídica imprescindible per a qualsevol inversor.

CINQUÈ.- Traslladar aquestes demanades al govern de l'Estat, al ministeri d'indústria i energia i al Congrés de Diputats i Senat.

SISÈ.- Donar compte dels acords al govern de la Generalitat de Catalunya, al Parlament de Catalunya, a la Comissió Europea, al Parlament Europeu, a la AEQT, a AEST, a FEIQUE, a CEPTA i als sindicats de Treballadors: UGT, CCOO i CGT.

Defensa Jordi Fortuny i Guinart

Pau Ricomà i Vallhonrat
Portaveu GM ERC-MES-MDC

Tarragona, 16 de juny de 2016